

Lá thư quốc nội:

Vững Một Niềm Tin

LTS : Sau khi BHD GDPT VN trên Thế giới được công cử cùng với cơ cấu mới của tổ chức GDPT VN, thì đa số các đơn vị GDPT VN phía bên “phân ban” thành hội Phật giáo Sài gòn (thuộc BHD quốc doanh) lúng túng. Nhà nước CS bèn ra chỉ thị để trừ dập các đơn vị GDPT không trực thuộc thành hội Phật giáo Sài gòn qua biện pháp trực tiếp là cấm đoán các chùa chứa chấp những GDPT không nằm theo “phân ban”. Mời quý ACE đọc lời tâm tình dưới đây của anh Tâm Trúc được Sen Trắng xếp vào mục Lá thư quốc nội.

Cuộc họp ngày 18 tháng 11 do Ban trị sự thành hội Phật Giáo Tp Hồ Chí Minh đã triệu tập hơn 50 vị Hoà Thượng , Thượng tọa trụ trì các tự viện trong thành phố, đặc biệt là các chùa có Gia đình Phật tử sinh hoạt. Trong buổi họp này, có ông Nguyễn Ngọc San, trưởng ban tôn giáo thành phố tham dự họp bàn về vấn đề: Các vị trụ trì phải có trách nhiệm về việc đăng ký sinh hoạt GDPT theo phân ban GDPT do thành hội Phật giáo hướng dẫn. Ông Nguyễn Ngọc San nhắc nhở các vị trụ trì : “Nếu không đăng ký sinh hoạt thì kiên quyết giải tán, không cho GDPT ấy sinh hoạt nữa” (báo Giác Ngộ số 253/ 2-12/2004)

Có nhiều anh chị không hiểu vấn đề cho rằng chỉ cần đăng ký sinh hoạt là được an toàn, không cần phải giải tán mà cũng tránh được cho các vị trụ trì khó xử. Dễ dàng thôi mà !

Khi các thầy trong Thành hội xử dụng những Huynh trưởng bất mãn cá nhân , vi phạm kỷ luật và từ các nơi khác đến để đơn phương thành lập cái gọi là Ban hướng dẫn Gia đình Phật tử Hồ Chí

Minh, không cần bất cứ ý kiến, thỉnh mời nào từ các đơn vị Gia Đình Phật tử thâm niên trong thành phố và xử dụng Ban hướng dẫn này để “diệt tuyệt” những huynh trưởng áo Lam thâm niên, cố cựu, đồng nghĩa với câu “không đội trời chung” và cương quyết khai tử tổ chức truyền thống của Gia đình Phật tử Việt Nam 60 năm, thì vấn đề đăng ký sinh hoạt không phải dễ dàng, hướng chi hành động này không khác gì “bán đứng anh em – khi sư diệt tổ”, một phạm trù phi Đạo đức, mất nhân nghĩa thì còn mong gì dạy dỗ đạo đức cho ai ! Các Gia đình Phật tử được đăng ký phải là các huynh trưởng đồng chí hướng với họ, hoặc là huynh trưởng mới, gia đình mới thành lập bởi các trưởng non trẻ không truyền thống. Còn các Gia đình cũ có tuổi sinh hoạt từ 25 năm trở lên và các huynh trưởng thâm niên sinh hoạt thì họ viện đủ thứ lý do để không công nhận – Thời gian 8, 9 năm qua phân ban GDPT tranh đấu nội bộ với nhau gay gắt không ngừng để dành địa vị nên họ không đại gì chấp nhận những huynh trưởng cố cựu, cấp cao vào để bắt lỗi, bắt phải về nội quy với họ. Hướng chi GDPT thành phố còn một khối trung kiên quá nửa 36/50 không chấp nhận gia nhập vào Phân ban GDPT do nhà nước bảo hộ này .

Sau kỳ đại hội Huynh trưởng Gia Đình Phật Tử Việt Nam trên thế giới tại Bồ Đề Đạo tràng - Ấn Độ các ngày 7, 8 , 9/11/2004, cơ cấu Ban hướng dẫn Gia Đình Phật Tử Thế giới đã hình thành, điều này mặc nhiên đã loại Phân ban GDPT do nhà nước Tổ chức và bảo hộ ra khỏi hệ thống Gia Đình Phật tử chân chính. Đến lúc này họ giống như là những cùng tử bị ghẻ lạnh, rẻ rúng, ngơ ngác lo âu vì công lao của họ trở thành vô định hướng, nên lập tức có những phản ứng tức thời để phá tan sự chân chánh kiên trinh của Vòng tay Gia Đình Phật tử Việt Nam trên thế giới, mà không nghĩ rằng nếu thật sự các Gia đình Phật tử bị giải tán do bàn tay của họ sẽ góp phần tiêu diệt lý tưởng chân chánh của Gia đình Phật tử, đập gãy đi các thạch trụ tương lai của Giáo hội và chiết bỏ đi những công dân mẫu mực của nước nhà. Họ đâu biết rằng dưới bàn tay hủy diệt của họ làm hàng ngàn bé thơ bơ vơ không nơi nương tựa tinh thần, xã hội sẽ chờ đón những đứa trẻ mới lớn lâm vào đường xì ke, ma túy, đĩ điếm, ma cô, gian xảo, lường lặn, những gia đình tương lai bất hạnh

Họ có thể nói rằng “Còn chúng tôi đây, phân ban Gia đình Phật tử cũng góp phần làm trong sạch

xã hội như ai”, nhưng họ đâu biết rằng với tính cách gian dối, vô Đạo đức, mất nhân nghĩa của họ thì sẽ đào tạo nên những lớp hậu sinh như thế nào trong hiện tại và tương lai – Có như vậy, chẳng thà không còn hơn có !

Rồi đây, dưới áp lực của nhà cầm quyền – Giáo hội (nhà nước) – Thành hội đè xuống vai các vị trụ trì “ Dùi đánh đục, đục đánh xăng”. Sẽ có một số Gia đình mất nơi nương tựa, đồng nghĩa với sự kiện quân Thổ Nhĩ Kỳ đốn phá Bồ Đề thọ nơi

Bồ Đề Đạo tràng năm xưa. Nhưng chúng tôi tin rằng không phải tất cả đều run sợ để làm cho chồi non giáo hội phải nguy vong, vì mầm non Giáo hội bị nguy vong hay hư hỏng, tức chính là Phật Giáo Việt Nam bị suy vi vậy .

Riêng Gia đình Phật tử chúng tôi ngậm đắng nuốt cay cam chịu trên quê hương này đã nhiều, bây giờ có chịu thêm nhiều nhất nữa, vết rìu nào cũng là một sự thử thách lòng tinh tấn vô biên trong đêm dài vô tận, và ánh Vô tận đang vẫn mãi sáng ngời niềm tin và hy vọng ở tương lai .

Trúc Tâm

HOA CÚC MÙA THU

Minh Tuyên

Thu lại về cho mùa hoa Cúc nở
Tôi vẫn yêu loài cúc trắng mùa thu,
Như ngày xưa em yêu loài hoa ấy,
Đẹp tinh khôi trong tuổi đại xa mù !

Tôi vẫn là kẻ làm vườn trồng hoa cúc,
Mong kết vòng hoa trắng của cô dâu,
Tôi trao em trong ngày vui hôn lễ,
Em với tôi tơ tóc kết duyên đầu.

Niềm mơ ước mãi không như ước nguyện,
Mỗi sáng chiều vào chăm bón vườn hoa,
Tôi cắt hoa nhưng không bao giờ kết,
Một vòng hoa muôn thuở vẫn nhạt nhòa.

Rồi một ngày em theo chồng xa bến
Bỏ chốn xưa, bỏ vườn cúc thân yêu
Bỏ mộng mơ, bỏ tuổi đời con gái,
Bỏ gã tình si ngỡ ngàng những chiều !!

Ngày cưới em xác pháo rơi ngập lối,
Đỏ như màu máu nhỏ tọt tim tôi,
Kết tặng em bó cúc tình đẹp nhất,
Là kết hôn tôi án tử hình rồi !!!

.....

.....

Tôi bỏ đi không một lời hẹn ước,
Ngày trở về thăm vườn cúc yêu thương,
Bỏ vườn hoang bao điều tàn xơ xác,
Bỏ đời tôi như một kiếp lỡ làng.

Rồi hôm nao được tin em vừa mất,
Em lại về bên bến cũ ngày xưa,
Nằm yên nghỉ trong vườn thu cúc nở,
Tôi lặng người thầm khóc khối tình thơ.

Lê bước chân phong trần về chốn cũ,
Vườn hoa xưa thấp thoáng bóng thu tàn,
Người yêu đây trong vòng tay ấp ủ,
Sao nghe lòng chua xót nỗi đau hoang ?

Hoa cúc xưa trong tình yêu tôi đó,
Vẫn hoài mơ những ước mộng êm đềm,
Và em như hiện thân loài hoa ấy,
Nên tôi còn sót lại chút dịu êm ...

Để từ đây bên mộ người yêu dấu,
Tôi lại trồng hoa cúc thuở tình mơ,
Vòng hoa cưới thôi không là mộng ảo,
Bởi vì tôi đã kết tỵ bao giờ. □

Trong thời gian gần đây, vài huynh trưởng GDPT lớn tuổi, tuy chưa lớn lắm, có vài người đã lần lượt vì bệnh duyên mà rời khỏi nhà Lam vĩnh viễn và GDPTVN đã đứng ra lo tang lễ.

Trước đây Tang lễ anh Từ, anh Tú, tôi có dự, còn tang lễ chị Cúc ở Huế, anh Mão ở Nha Trang, chị Chung ở Đà Lạt thì tôi vắng mặt, nhưng được anh em kể lại rành mạch chi tiết với nhiều cảm xúc đặc biệt người kể cũng như người nghe.

Gần đây, Tang lễ anh Trung cử hành tại chùa Từ Vân (Cam Ranh). Khi anh Trung quá yếu, anh em có báo tin, nhưng vì Phật sự xa, tôi không về kịp. Giờ phút cuối không nói được, nhưng anh Trung cũng cầm que chỉ vào các chữ cái ghép lại thành ba chữ "Thầy Minh Tâm". Ý anh Trung có lẽ muốn nhắn tôi về thăm hay muốn đám tang của anh, tôi phải có mặt? Trước linh đài của anh Trung, một huynh trưởng cấp Tân, một Trưởng Ban Hướng Dẫn GDPT Cam Ranh mấy nhiệm kỳ, một Phật tử trung kiên của Giáo hội, tôi thật xúc động nên trong lễ Tịch điện thuyết linh, tôi vận dụng tâm thành cầu nguyện và đem hết sở học, sở tu để truyền đạt cho thân trung ấm của anh Trung cũng như anh Tình ở Diên Khánh (Nha Trang) khi bệnh duyên trở nặng tôi đến thăm, anh Tình cũng gắng gượng chấp tay chào hỏi, tâm tình vài tiếng (tôi nói vài tiếng vì anh không đủ sức nói được vài câu). Mấy hôm sau thì anh Tình chết, tôi cũng có mặt cùng quý Thầy ở Diên Khánh cử hành lễ Quy linh Thuyết linh.

Năm 1968 đến 1970 làm Phật sự tại Cam Ranh, tôi đã cùng với anh Trung và các anh chị trong BHD - GDPT Cam Ranh phục vụ Giáo Hội PGVNTN và hướng dẫn các em tu học. Đến Phan Thiết 1971, gặp anh Tình trong BHD - GDPT Bình Thuận, nên chúng tôi có dịp đồng cam cộng khổ, chia sẻ ngọt bùi, đạo tình sâu đậm, nay kẻ ở người đi không khỏi chạnh lòng! Hai tang lễ này đều do GDPT cùng với tang gia phối hợp tổ chức, không khí thật ấm nồng đạo vị, chứa trọn đạo tình, nhất là tình Lam thì rất rõ nét.

Gần nhất, tang lễ anh Nguyễn Đức Nga HT cấp Tân, BHD GDPT Bà Rịa Vũng Tàu tổ chức tại Ba Tô (Xuyên Mộc) cũng đặc biệt như thế vì vợ con anh Nga giao trọn quyền tổ chức tang lễ để GDPT hoàn toàn chủ động.

Dù ở đâu, Cam Ranh, Diên Khánh, Xuyên Mộc, Sài Gòn, tôi cũng thấy chung một nét rất đẹp, rất quý, rất đáng trân trọng, đáng nêu cao, đó là "TÌNH LAM". Các em Oanh Vũ, Thiếu Nam, Thiếu Nữ, các huynh trưởng lão thành đều chung sức chung lòng lo tang lễ như chính lo cho người nhà, những dòng nước mắt, những băng tang màu Lam trên ngực áo, những bàn tay nhỏ nhắn xinh xinh của các em Oanh Vũ, Thiếu Nữ chăm chú kết xe tang, những cánh tay khỏe mạnh của các em Thiếu Nam kết Phật đình, Long đình, bàn án, những đôi vai lực lưỡng của các huynh trưởng nghiêng vào khiêng quan tài, những bữa cơm chay đạm bạc của các bác Ban bảo trợ với lời lẽ thân thương, ân cần "các anh chị và các em ăn cơm đi để mà làm việc, gắng ăn cho nhiều để còn thức đêm mà lo cho chu đáo". Tôi cảm nhận trọn vẹn tình thương yêu kính mến của mọi người đối với các Huynh trưởng đã mất. Chân tình thấm đượm đó, tình yêu mến cao cả đó, nghĩa tình đẹp đẽ đó, tôi nghĩ: Chỉ có trong GDPT, trong tổ chức áo LAM, không chủ quan, nhưng chắc chắn như thế, vì tôi có dự hàng trăm lễ tang và thấy rất rõ: Tình đời? Có, mà hời hợt Tình cốt nhục? Có, mà chưa sâu. Tình bằng hữu? Có, mà ít thấm đượm (chỉ trừ tang lễ các Hoà thượng, Thượng tọa, Đại đức Tăng Ni mới đông hơn, đẹp hơn,

trang trọng hơn mà thôi). Chưa nói đến, người ta còn lợi dụng tang lễ mà ăn nhậu, cờ bạc, buôn bán, khoe khoang trên xác chết ! Mặc sự đời, trong nội bộ, mình tự biết mình. Tang lễ Hoà thượng Tâm Thanh, GDPT khắp nơi tụ về Vĩnh Minh chung vai gánh vác từ việc lớn đến việc nhỏ với niềm thương tiếc khôn nguôi. Tang lễ anh Trung, anh Tình GDPT Khánh Hoà tận tâm phục vụ. Khi anh Nga nằm xuống, GDPT Bà Rịa Vũng Tàu đã khóc, đã sát cánh với nhau lo lễ, đem hết tâm trí phục vụ như chính đang lo cho cha mẹ, anh em của mình, sức khỏe bản thân các em không quan tâm, mất thời gian, các em không để ý, tốn kém, các em chẳng nề hà, trở ngại, các em cố vượt qua. Tình Lam trên hết, tình thương bao phủ, các em đã hy sinh, không dẫn đo, không tính toán, không e ngại, mấy trăm con người ngồi cầu nguyện và nghe thuyết linh không có một tiếng động nhỏ, chỉ nghe tiếng thở nhẹ của mấy trăm buồng phổi nhịp nhàng với tiếng pháp âm hoà nhập len nhẹ vào hồn. Đám tang người đưa dài cả cây số, mưa dầm ướt các em vẫn không rời hàng ngũ, có xe các em vẫn không lên, nghiêm trang đi bộ gần 5 cây số, hình thức không quan trọng, nhưng lấy gì để đo được chân tình? Đồng bào các tôn giáo cũng bày tỏ cảm tình, các cán bộ công quyền cũng tỏ lòng nể phục, quý Ông, quý Thầy, quý Cô cũng cảm nhận nơi GDPT một tinh thần kỷ luật khá cao, một "TÌNH LAM" thấm sâu vào xương tủy, vì ở nơi đó không chức, không quyền, không danh, không lợi - ở nơi đó chỉ có một thứ "ĐẠO TÌNH" bất di, bất diệt.

Vì thế, nên tôi khẳng định rằng "các Huynh trưởng trung kiên của Giáo hội, của tổ chức áo Lam, chết không bao giờ mất" đừng để cho "sống mà xem như đã mất lâu rồi" phải không GDPTVN?

*60 năm rồi - Tình Lam bất diệt
60 năm rồi - Hương Lam ngát lừng./.*

Khởi đầu chuyến đi

*Tùy duyên diễn biến khó lường
Phép màu diệu hữu chơn thường an
nhiên*

*Cuộc đời sóng gió triền miên
Thầy trò huynh đệ Đạo thiêng uơm
mầm*

*Du hí tam muội thật không
Cùng chung đạo quả cạn nông dất
đều*

*Chị đi em ở lại nhà
Chăm sóc giáo dục làm quà dâng lên*

*Đại hội thế giới gọi tên
Gia đình Phật tử làm nên diệu kỳ*

*Hoa Đàm nở rộ lưu ly
Sen Trắng tỏa ngát mang đi khắp
trời*

*Chị ơi ! em "dám" mở lời
Hương đồng gió nội gọi mời quê
hương*

*Anh chị tràn ngập tình thương
Bao trùm quê mẹ vẫn vương chơn
tình*

*Rồi đây hoa Đạo khơi mình
Đàn em tiếp bước tôn vinh Đạo màu.*

*Chị ơi ! đi ở có không
Chơn thường diệu hữu viên thông
hiển bày.*

NGUYỄN XUÂN (LM)

Sứ mệnh của PHẬT GIÁO VIỆT NAM trong lịch sử cận đại

- Mục tiêu của Phật Giáo Việt Nam hiện nay là làm thế nào để đem lại sự an bình, dân chủ và tự do cho tôn giáo tại Việt Nam.
- Phật Giáo Việt Nam nói chung luôn luôn chú trọng tới Hoà bình.
- Phật Giáo Việt Nam mở đầu cho kỷ nguyên nhân quyền, chống lại sự hà khắc phế bỏ sự độc tài.

Sau Đại Hội Phật Giáo quốc nội tại Nguyên Thiều và tiếp theo đó là Đại Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất hải ngoại tại Úc, sau Đại Hội Phật Giáo khoáng đại kỳ thứ 3 của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất vừa qua tại Nam Cali, một Đại Hội Phật Giáo Việt Nam khác vừa họp xong và đã bế mạc do Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Trên Thế Giới tổ chức tại thành phố Anaheim miền nam California.

Hơn hai trăm tôn túc chư tăng ni hiện diện cùng với gần 4 ngàn phật tử khắp nơi đổ về tham dự và phó hội. Hành động này đã nói lên sự:

“ĐOÀN KẾT CỦA KHỐI PHẬT GIÁO TRONG VÀ NGOÀI NƯỚC LÀ MỘT.”

Sự vận hành đòi hỏi dân chủ, tự do tôn giáo cho các tôn giáo nói chung và Phật Giáo nói riêng ở trong nước là những tiếng vang thành quả mà người Việt Nam con Phật đã thể hiện tình yêu thương đồng loại đúng như lời Đức Phật đã dạy chúng ta.

Lịch sử Phật Giáo Việt Nam luôn luôn ý thức và dính liền với giòng thác lịch sử của dân tộc. Trải qua suốt dòng lịch sử cứ khi nào Phật Giáo bị bức bách thì lịch sử Việt Nam có sự bức bách. Vì mỗi cá nhân, tập thể, đoàn thể đều có nghiệp riêng và nghiệp chung. Trước hiện tình đang xảy ra sự đàn áp tôn giáo chúng ta phải biết đoàn kết để giải trừ Pháp Nạn không chỉ riêng gì cho Phật giáo, mà đó còn là pháp nạn cho toàn thể các tôn giáo nói chung trước sự đàn áp và độc tài của nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam.

Xưa kia khi Thiên Sư Vạn Hạnh cùng với Đào Cam Mộc cùng các quan trong triều chống lại sự hà khắc của Nhà Lê lập lên chế độ Nhà Lý, đất nước chúng ta đã thật sự thịnh trị suốt mấy trăm năm và đạo pháp của Phật Giáo đã chan hòa đến dân chúng trong tinh thần cởi mở đầy tình thương.

Đối với quốc gia dân tộc nhất là diễn tiến đòi hỏi nhân quyền, Phật Giáo Việt Nam nói chung là tổ chức tôn giáo đầu tiên đứng lên Chống Cộng một cách rõ ràng và quyết liệt. Bằng chứng 22 thầy ở Cần Thơ đã biểu hiện ngay thời gian đầu và cứ như thế con số lên đến 26 vị đã tự thiêu để chống lại bạo quyền Cộng Sản đấu tranh cho sự tự do tôn giáo tại Việt Nam.

Sự đấu tranh hiện nay khác với giai đoạn 1963 trong quá khứ, lúc trước Phật Giáo quan niệm đó chỉ là đấu tranh giữa bạn và bạn mà thôi, không phải là đối lập tiêu diệt lẫn nhau như hiện nay Cộng Sản đang áp dụng đường lối triệt tiêu các sinh hoạt tôn giáo qua Nghị Quyết 36 như chúng ta đã thấy.

Để chứng minh điều đã viết ở trên như chúng ta đã thấy sự đấu tranh dân quyền tự do cho tôn giáo thì Phật Giáo Việt Nam đã có công đi đầu và vẫn đang đi tiếp qua hình ảnh và hành động biểu tượng như Đức Tăng Thống Đệ Tứ Thích Huyền Quang và Hòa Thượng Viện Trưởng Viện Hoá Đạo Thích Quảng Độ mặc dù đang bị kìm hãm. Đó là những chứng tích rất rõ ràng.

Vì Phật Giáo Việt Nam ngoài việc tu học theo chánh pháp của Đức Từ Phụ Thích Ca Mâu Ni là niệm Phật là niệm cho người nghèo khổ thoát cảnh khổ. Phụng sự Đạo của Phật là phụng sự chúng sinh, nhất là thực hiện hạnh Bồ Tát mà mở đầu là hạnh hưởng dẫn chúng sinh qua hạnh tu của Bồ Tát như ngài Khương Tăng Hội khi xưa đã đem “LỤC ĐỘ TẬP KINH” ra giảng pháp làm nền tảng cho một bản Hiến Pháp dạy cho chúng ta cách thức sinh hoạt chính trị qua Phật Sự.

THỰC THỂ PHẬT GIÁO VIỆT NAM TRƯỚC LỊCH SỬ HIỆN NAY.

Trước câu hỏi của nhiều người Hội đồng lãnh đạo Phật Giáo Việt Nam trong và ngoài

nước cần phải làm gì trước hiện tình?

Các Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất trong nước cũng như ở Hải Ngoại và Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Trên Thế Giới và một số giáo hội khác tuy khác về tổ chức giáo hội nhưng là một. Tất cả đều hướng về một mục tiêu chung là đấu tranh cho sự tự do tôn giáo, nhân quyền chống lại sự độc tài đảng trị của Cộng Sản Việt Nam hiện nay. Nổi bật nhất là Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất và Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Trên Thế Giới đang được thực hiện tại hải ngoại để tiếp tay với các giáo hội trong nước qua vai trò lãnh đạo của ngài Đại Lão Hoà Thượng Thích Tâm Châu là Đệ Nhất Chứng Minh Đạo Sư cho Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất và cũng là Thượng Thủ của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Trên Thế Giới. Ngài Pháp Sư Niên Trưởng Thích Giác Đức đương kim Phó Chủ Tịch Hội Đồng Thường Vụ Văn Phòng Hai và cũng là Phó Chủ Tịch Kế Hoạch của Viện Hoá Đạo đang cố gắng thực hiện những vận động chống lại độc tài Cộng Sản trong nước để đem lại Tự Do Tín Ngưỡng cho toàn dân và tu sĩ các tôn giáo không riêng gì cho Phật giáo. Đường lối này không có hại cho bất cứ một tôn giáo bạn nào, sự cố gắng của giới lãnh đạo Phật Giáo nói chung tại hải ngoại là ngoài việc vận động các quốc gia trên thế giới ủng hộ việc đấu tranh chính nghĩa của Phật Giáo, còn phải tùy sự yểm trợ của các đạo hữu ở bên trong và sự tiếp tay yểm trợ các nhân sĩ nói chung từ bên ngoài giáo hội.

“ĐỘC TRÍ BẤT NHƯ CHÚNG TRÍ” Chúng ta cần phải lấy ý kiến của nhiều người thì chúng ta sẽ tìm ra đường đi cho công cuộc đấu tranh đòi hỏi sự tự do tôn giáo của chúng ta hiện nay. Phật Giáo được may mắn chia xẻ trách nhiệm và phần đóng góp của mình. Tuy nhiên trách nhiệm ấy tùy hoàn cảnh cho phép. Nếu trong hoàn cảnh eo hẹp thì chúng ta sinh hoạt theo eo hẹp, còn như có hoàn cảnh thuận duyên chúng ta có thể chuyển xấu thành tốt hơn để công việc đấu tranh đòi hỏi tự do tôn giáo và nhân quyền cho đất nước trong các tự do căn bản của con người giữa chúng ta và nhà cầm quyền cộng sản hiện nay. Mỗi người chúng ta có một trách nhiệm và phạm trù riêng để cùng nhau đi đến thành công trong việc đòi hỏi của chúng ta trước bạo quyền cộng sản Việt Nam.

VAI TRÒ CỦA HOÀ THƯỢNG THÍCH TRÍ QUANG TRONG CÔNG CUỘC ĐẤU TRANH CỦA KHỐI PHẬT GIÁO

Ý kiến của Pháp Sư Niên Trưởng Phó Chủ Tịch Hội Đồng Thường Vụ văn phòng II Viện Hoá Đạo, và cũng là Phó Chủ Tịch Kế Hoạch tại Hoa Kỳ thì mỗi người tu sĩ đều có trách nhiệm và phạm trù riêng trong công việc phục sinh hoạt tự do tôn giáo trong hệ thống Phật Giáo Việt Nam. Đôi khi nói cũng có lợi hoặc im lặng như Hoà Thượng Thích Trí Quang có thể cũng có lợi hơn. Riêng về Hoà Thượng Trí Quang, tôi (Pháp sư Thích Giác Đức) có dịp làm việc rất gần gũi với ngài. Bao nhiêu năm nay xa cách chưa có dịp liên lạc để nói chuyện, hầu chuyện cùng ngài. Nếu có biết được một số sinh hoạt của ngài là do các bản báo cáo. Điển hình khi sư huynh của tôi là ngài Hòa Thượng Thích Quảng Độ bị giam cầm bao nhiêu lâu khi mới được tạm ra bên ngoài Hòa Thượng Trí Quang có viết bức liễn tặng cho Hoà Thượng Quảng Độ với bốn chữ “CHÁNH PHÁP TRUNG THẦN”.

Qua hành động không nói năng mà chỉ đem bức liễn đến tặng cũng là hành động cụ thể biểu đồng tình của ngài Trí Quang đối với công việc đấu tranh của Hòa Thượng Quảng Độ vậy.

Khi Đại Hội Phật Giáo ở Nguyên Thiều trước đây gặp quá nhiều khó khăn, khó có thể tiến hành đại hội, thì có người nhắn tin vô đề hỏi ý Hoà Thượng Trí Quang. Ngài đã cho ý kiến riêng và bán chính thức là “TRONG KHUNG CẢNH HIỆN NAY THÌ CHẾT CŨNG PHẢI LÀM” như vậy sự yên lặng của Ngài Trí Quang trong hoàn cảnh hiện nay không có nghĩa là đầu hàng trước bạo lực của cộng sản, mà cũng không có nghĩa là thỏa hiệp với họ. Bản tính của ngài Trí Quang rất kiên cường năm 1964 ngài đã nói qua tờ báo Chánh Đạo ở Việt Nam “Chúng ta không có thể tin vào người cộng sản được, nhất là người cộng sản không thể và không muốn bao dung ai nếu người đó không phải là họ”.

Hơn nữa thân mẫu của ngài Trí Quang đã bị cộng sản đầu tở đến chết trong quá khứ.

Tuy nhiên tôi cũng không thể kết luận được Hoà Thượng Trí Quang là người chống cộng hay thân cộng. Có một điều tôi biết Hoà Thượng Trí Quang là con người cứng cỏi, cực đoan dân tộc và bài ngoại. Tôi cũng ngạc nhiên và không hiểu tại sao bao nhiêu năm nay ngài

lặng yên. Trong lúc Hòa Thượng Tăng Thống Thích Huyền Quang và Hòa Thượng Viện Trưởng Viện Hoá Đạo Thích Quảng Độ đã lên tiếng dù bao nhiêu năm tù đầy cực khổ, nhưng hai vị cao tăng này vẫn chưa hề mệt mỏi và chùn bước trước bạo lực cộng sản Việt Nam. Vì vậy tôi cũng như mọi người khác mong rằng Hòa Thượng Trí Quang có vài ý kiến. Tuy nhiên chúng tôi chưa bao giờ nhận được ý kiến trực tiếp. Đây là điều mà chúng ta thắc mắc. Hy vọng rằng trong tương lai gần đây chúng ta sẽ biết rõ một cách chắc chắn như thế nào về việc này.

NHỮNG CHUYỂN BIẾN CHÍNH TRỊ GIẢI TỎA ÁP LỰC LÊN GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT.

Đây là đường lối gây áp lực cho giới cầm quyền cộng sản ở Việt Nam để vấn đề nhân quyền và tự do tôn giáo khỏi bị thất bại thêm, chứ chưa mở được. Qua sự chính phủ Hoa Kỳ đặt Việt Nam trong các quốc gia cần theo dõi trong vấn đề tự do tín ngưỡng và đàn áp tôn giáo. Cộng sản Việt Nam đã phải nói rộng sự giam cầm các tu sĩ...

Trong khi đó trong thời gian Đại Hội Phật Giáo Việt Nam trên Thế Giới đang diễn ra thì Đại sứ Micheal Marine của Hoa Kỳ tại Việt Nam đã đến vấn an Hòa Thượng Tăng Thống Thích Huyền Quang và Tổng Lãnh Sự Hoa Kỳ tại Saigon đã cùng bà Elizabeth của bộ ngoại giao HK đã đến vấn an Hòa Thượng Thích Quảng Độ - Viện Trưởng Viện Hoá Đạo tại Thanh Minh Thiền Viện.

Tòa Bạch Ốc đã ví đại sứ Micheal Marine của HK như là một đại sứ Cabologe Junior. Tường cũng nên nhắc lại về ông đại sứ vua đảo chánh của HK trước đây tại các nước thuộc vùng Đông Nam Á vào thập niên 1960, vậy ý nghĩ chính trị hiện nay làm thay đổi đường lối của cộng sản còn tùy thuộc vào thái độ và phản ứng của chính quyền cộng sản Việt Nam.

Nếu chúng ta biết vận động dân chủ cho tự do tôn giáo ở Việt Nam một cách đúng mức, chân chính, chúng ta sẽ nhận ra vai trò trọng đại nay của khối Phật Giáo Việt Nam trong việc đấu tranh với cộng sản hiện nay.

Phạm Lễ, Dec 0,3 2004

TIN VĂN

Đêm 25 rạng sáng ngày 26 tháng 12 năm 2004, trong lúc mọi người công giáo còn ngây ngất vì ngày Giáng sinh, thì một trận động đất mạnh với cường độ 9,5 richter tại tỉnh Banda Atjeh thuộc quần đảo Sumatra - Nam Dương (Indônêsia) , đã liên tiếp tạo ra những đợt sóng thần cao từ 30 đến 37 mét. Những luồng sóng này di chuyển với vận tốc 600 cây số/giờ đã lan đến 8 nước Nam Á trong biển Ấn độ dương là : Ấn độ, Tích Lan, Thái Lan, Maldôvie, Miến điện, Đông Hồi (Banglades), Mã lai và Nam dương, làm thiệt hại gần 180 ngàn người, phá hủy trắng hàng chục ngàn ngôi nhà và để lại hàng triệu người tỵ nạn sống sót nhưng lâm tình trạng trắng tay, đói khát.

Hai ngày sau, các lượn sóng vẫn tiếp tục di chuyển về hướng Tây và dù đã được thế giới báo động nhưng hai nước nghèo thuộc Đông Phi là Éthiopie và Somalie, vẫn không tránh khỏi những thiệt hại về người và của.

Nạn nhân không chỉ là những người Nam Á hay Đông Phi, mà ngay cả các du khách Âu Mỹ đang du lịch tại bãi biển Phunket - Thái Lan cũng chịu chung số phận. Khi báo Sen Trắng lên khuôn, người ta đã tìm được xác hơn 200 nạn nhân Âu Mỹ, còn rất nhiều người mất tích chưa tìm ra. Thiệt hại về người đứng đầu là Nam Dương với 100 ngàn người tử vong, kế đến là Tích Lan với 48 ngàn người tử vong, Ấn độ có 30 ngàn người tử vong và ít nhất là Miến điện có 53 người tử vong. Riêng nước Cộng hòa Maldôvie, một quốc gia quần đảo tự trị nhỏ nhất Á châu, dân số chỉ hơn 300 ngàn người, nhưng sóng thần đã gây cho hơn 3000 người Madôvie tử vong, như vậy là 1 phần trăm dân số bị thiệt mạng, một tổn thất quá lớn. Maldôvie không có quân đội, tiềm năng kinh tế yếu kém, nên chính phủ nước này chỉ mong vào sự trợ giúp của nước ngoài để hàn gắn nỗi mất mát to lớn này.